

компетенцій бакалаврського і магістерського рівнів підготовки, які необхідні як для функціонування академічного ринку праці, так і для інших секторів ринку.

Таким чином, довгостроковими завданнями для системи вищої освіти є не тільки забезпечення академічної та практичної якості знань випускників, як необхідної умови їх конкурентоздатності на ринку праці, а й формування всебічно обізнаної, гармонійно розвинутої і суспільно свідомої особистості спеціаліста, здатної зайняти активну громадянську позицію у суспільстві.

С. В. Гарбуз, доц.,
кафедра менеджменту

МОДЕЛЮВАННЯ РІВНІВ ЗАСВОЄННЯ ЗНАНЬ З ДИСЦИПЛІН УПРАВЛІНСЬКОГО СПРЯМУВАННЯ

Нові освітні стандарти сприяють впровадженню інноваційного навчання, основною функцією якого є не стільки підготовка до життя (традиційне навчання), скільки безпосереднє включення в сам життєвий процес. Сучасному суспільству потрібні фахівці, які самостійно критично мислять та можуть творчо розв'язувати проблеми, що виникають. Основою інноваційного навчання є спільна діяльність студента і викладача у формі діалогу, міжособистісних взаємодій [1].

Формування професійно важливих знань, вмінь та навичок (компетенцій) майбутнього спеціаліста потребує вибору таких форм і методів навчальної діяльності, які б забезпечували потреби студентів у самореалізації та сприяли розвитку їх здібностей. Вирішенню цих проблем може сприяти розробка моделі засвоєння бази знань з навчальних тем предмета, що базується на визначенні і деталізації цілей навчання [2]. Приклад розробки такої моделі для однієї з тем дисципліни «Інноваційний менеджмент» наведено в таблиці.

Застосування даної моделі дає можливість обґрунтовано використовувати індивідуальні та групові форми навчання відповідно до цільових установок формування рівнів умінь майбутніх менеджерів.

**МОДЕЛЬ ЗАСВОЄННЯ БАЗИ ЗНАТЬ ТЕМИ:
«ЗМІСТ І СТРУКТУРА ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ»**

Рівні засвоєння знань	Основні вміння і навички	Форми та методи роботи	Форми та методи контролю
Понятійний (емпіричний)	Вміти розпізнавати поняття теми; відрізнити моделі інноваційного процесу; називати основні етапи в структурі інноваційного процесу; називати причини появи нововведень	Лекція, демонстрація, бесіда, міні-лекція	Тести 1 рівня, опитування
Репродуктивний	Уміти формулювати визначення основних понять; давати характеристику моделям ін. процесу; пояснювати зміст, цілі та результати основних етапів ін. процесу; вміти порівнювати різні види процесів; аналізувати витoki інноваційних ідей та чинники успішності та невдач у розробці нововведень	Семінар, самостійна робота	Опитування, обговорення, доповіді, реферати, тести 2 рівня
Алгоритмічно-дійовий	Вміння аргументувати необхідність впровадження нововведень на підприємстві; виявляти залежність між ступенем новизни та ризиками впровадження інновацій; розробляти етапи здійснення інноваційного процесу та визначати завдання служб та відділів організації при його реалізації	Аналіз конкретних ситуацій, дискусія, самостійна робота	Ситуації, науково-практичні письмові роботи, задачі, тести 2 та 3 рівнів
Творчий	Запропонувати альтернативи для розв'язання проблемної ситуації, пов'язаної впровадженням інновацій на підприємстві	Проектування, самостійне дослідження	Розробка та публічний захист проекту

Література

1. В. А. Казаков, Д. І. Дзвінчук. Інновації у навчанні та компетентність викладача: методологія і досвід // Навчальні технології та їх вплив на якість університетської освіти: Зб. матеріалів науково-метод. конф. 29 січ. 2003 р. — К.: КНЕУ, 2003. — С. 15—26.
2. Г. О. Ковальчук. Активізація навчання в економічній освіті: Навч. посіб. — Вид. 2-ге, доп. — К.: КНЕУ, 2003. — С. 33—40.

Н. Д. Гетманцева, канд. екон. наук, доц.,
кафедра менеджменту

НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ЧИННИК НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ

Науково-дослідницька діяльність та навчальний процес мають багато спільних ознак із наукою управління. Як наука, так і управління є сферою пізнання, тобто процесами навчання. Навчання, метою якого є як пояснення, так і передбачення явищ, цілеспрямований, організований, планомірно і систематично здійснюваний процес оволодіння знаннями, вміннями та навичками під керівництвом викладачів та фахівців подібний дослідницькій діяльності управлінців. Науку управління доцільно розглядати як програму зменшення відмінностей процесу управління від науки, яка має на меті підвищення обґрунтованості прийняття управлінських рішень і оптимізації функцій управління, що в кінцевому підсумку спрямовуються на підвищення ефективності управління. Наука управління дає менеджерам ключ до ясного мислення. На засадах поєднання фундаментальних теорій менеджменту і накопиченого практичного досвіду майбутні фахівці формують креативні навички до вирішення ключових проблем з управління.

Ефективність здійснення наукових досліджень та впровадження їх результатів в умовах глобалізації і високого динамізму розвитку практично всіх напрямів розвитку суспільства потребує якісно нового розуміння значення інтелектуального капіталу, диктує необхідність вдосконалення управління ним. Усвідомлення значення цих проблем спричинило необхідність управління наявними знаннями та створило передумови їх поглиблення і вико-